

vosť, dobrota, vernosť, miernosť, zdržanlivosť.“

Odpustenie, návrat, nájdenie – prameň spoločnej radosti

Lukášovo evanjelium je evanjeliom milosrdenstva. Práve on jedinečnými podobenstvami ukazuje Boha ako Otca, ktorý hľadá, prijíma a odpúšťa. Tieto charakteristiky sú osobitným spôsobom vykreslené v pätnástej kapitole Lukášovho evanjelia, ktorá obsahuje tri podobenstvá. V závere každého z týchto troch podobenstiev zaznie radosť nad hriešnikom, ktorý robí pokánie. Táto radosť však nie je len individuálnou radosťou jednotlivca, ale radosťou, na ktorej majú účasť aj priatelia – priateľky, susedia – susedky, spoluhodovníci, ako aj Boží anjeli. V podobenstve o stratenej ovci je táto spoločná radosť vyjadrená v nasledujúcich veršoch: „keď ju (ovcu) nájde, vezme ju s radosťou na plecía, a len čo príde domov, zvolá priateľov a susedov a povie im: ‘Radujte sa so mnou, lebo som našiel ovcu, čo sa mi stratila.’ Hovorím vám: Tak bude aj v nebi väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebujú.“ Podobne aj v podobenstve o stratenej drachme sa pokániu jedného hriešnika raduje spoločenstvo Božích anjelov: „keď ju (drachmu) nájde, zvolá priateľky a susedky a povie: ‘Radujte sa so mnou, lebo som našla drachmu, čo som stratila.’“ Hovorím vám: Takú radosť majú Boží anjeli z jedného hriešnika, ktorý robí pokánie.“ Napokon najobsiahlejším podobenstvom z pätnástej kapitoly Lukášovho evanjelia je podobenstvo o márnotrattnom synovi, kde je spoločná radosť z návratu syna vyjadrená hostinou: „otec povedal svojim sluhom: ‘Rýchlo prineste najlepšie šaty a oblečte ho! Dajte mu prsteň na ruku a obuv na nohy! Privedte vykrmené teľa a zabite ho. Jedzte a veselo hodujte, lebo tento môj syn bol mŕtvy, a ožil, bol stratený, a našiel sa.’“

Dôvodom k radosti je skutočnosť návratu, nového života, nájdenie strateného: „tento môj syn bol mŕtvy, a ožil, bol stratený, a našiel sa.“ Charakteristickým rysom všetkých troch podobenstiev je to, že tí, ktorí nachádzajú stratené - pastier oviec, žena, otec – neprežívajú svoju radosť izolovane, iba samy, ale ju zdieľajú a slávia spoločne so svojimi blízkymi. Táto spoločne prežívaná radosť napokon má presah do nadpozemských rozmerov: „Tak bude aj v nebi väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie“. Radosť, ktorej prameňom je pokánie, nájdenie strateného a dar odpustenia, nie je izolovanou skutočnosťou iba pozemskej reality a nedotýka sa iba putujúcej Cirkvi, ale súvisí aj s oslávenou Cirkvou v nebi.

Myšlienka na tento týždeň

Rada je zriedka vítaná:
tí, ktorí ju potrebujú najviac, ju vždy majú najmenej radi.

(Chesterfield)

Farský list, katolícky informačný bulletin vydávaný pre vnútornú potrebu Rímskokatolíckej farnosti Najsvätejšej Trojice, Udavské (udavské@abuke.sk).
Vydávaný bez jazykovej úpravy.

Číslo účtu Udavské: SK61 0900 0000 0000 8690 9062; Veľopolie: SK79 0900 0000 0004 6174 6905

Farský list

farnosti Najsvätejšej Trojice v Udavskom

3. august 2025

Byť spolu je radosť
Jubilejná katechéza

Názov tejto katechézy, „Byť spolu je radosť“, môže v mnohých ľuďoch vyvolať rozdielne emócie, postoje alebo prístupy. Niektorí pohotovo vyjadria s týmto tvrdením svoj súhlas a poukážu na sériu darov a radostí spojených so spoločným životom v rodine, v spoločenstve, v práci alebo v Cirkvi. Sú však aj takí, ktorí sú skeptickí a ktorí by vedeli hovoriť o mnohých bolestných skúsenostiach spoločného nažívania v rodine, v práci alebo v spoločenstvách a ktoré sú ďaleko od radostného „bytia spolu“. Za akých okolností môžeme teda povedať, že „byť spolu je radosťou“? Čo je podmienkou toho, aby ovocím spoločného života bola radosť?

Jednou z dôležitých exhortácií, ktoré načrtávajú víziu novej evanjelizácie a pohľad na radosť, je apoštolská exhortácia Evangelii gaudium, ktorú napísal pápež František. V tejto exhortácii pápež prináša hlboké posolstvo o radosti, ktorá pramení zo stretnutia s Kristom a ktorá je určená všetkým veriacim. Je to radosť, ktorá nie je izolovaná, ale sa odovzdáva a šíri sa medzi ľuďmi; je to radosť, ktorá naplňa srdcia a životy tých, ktorí prijímajú Krista. Táto radosť oslobodzuje od hriechu a vnútorného prázdna a zároveň vytvára spoločenstvo. Kresťanská radosť, ako je opísaná v exhortácii, nie je iba vnútorným pocitom, ale aj aktívnym úsilím o dobro druhých. Je to dynamická sila, ktorá nás vedie k evanjelizácii a k posilaniu šíriť Božiu lásku vo svete. Pápež František povzbudzuje všetkých veriacich, aby sa neobmedzovali na pohodlie a izoláciu, ale aktívne sa podieľali na šírení radostného posolstva evanjelia. Kresťanské spoločenstvá sú teda pozvané k tomu, aby sa stali svedkami a hlásateľmi tejto radostnej zvesti, lebo sú povolané nielen žiť túto radosť, ale ju aj zdieľať s ostatnými. Byť spolu ako kresťanské spoločenstvo nie je len zdieľaním života, ale aj zdieľaním radosti, ktorá vychádza zo stretnutia s Kristom a života v jeho láske.

Jánovo evanjelium nám ponúka slová, v ktorých Ježiš vyjadruje túžbu, aby naša „radosť bola úplná“. Predpokladom tejto radosti je zachovávanie jeho prikázaní a zotrúvanie v jeho láske. Ježiš povedal svojim učeníkom: „Ak budete zachovávať moje prikázania, ostane v mojej láske, ako ja zachovávam prikázania svojho Otca a ostávam v jeho láske. Toto som vám povedal, aby vo vás bola moja radosť a aby vaša radosť bola úplná. Toto je moje prikázanie: Aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás. Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov.“

Slová Ježiša nás upozorňujú na to, že skutočná radosť vychádza z našich vzťahov s Bohom a vzájomných vzťahov medzi nami. Nie je to len o dodržiavaní pravidiel, ale o zotrúvaní v láske. Keď milujeme, ako miloval Ježiš – obetavo, verne, trpezlivo atď. – zostávame v Božej láske. To je základ každého kresťanského spoločenstva.

V Ježišových slovách je vyjadrená túžba, aby jeho radosť bola aj našou radosťou. Aká je

Program sv. omši
4. – 10. august 2025

	Udavské	Veľopolie
Pondelok Sv. Jána Máriu Vianneya, kňaza (spomienka)		
Utorok Výročie posviacky hlavnej ma- riánskej baziliky v Ríme (ľubovoľná spomienka)		
Streda Premeňenie Pána (sviatok)		18.30 Za ZBP Dominika Semaničová
Štvrtok Štvrtok 18. týždňa v Cezročnom období	18.30 + Anna, Ján, Helena, Vasil'	
Piatok Svätého Dominika, kňaza (spomienka)	18.30 + Verona Grivnová	
Sobota Sv. Terézie Benedikty od Kríža, panny a mučenice, patrónky Európy (sviatok)	9.00 Za ZBP Ján Koromház s rodinou	
Nedela 19. nedela v Cezročnom období	9.45 Za ZBP Vladimír Hajdučko	8.30 Za farnosť

Udavské – upratovanie kostola

Upratovanie kostola v sobotu o 9.30: Katarína Korpašová a Jozef Korpaš.

Veľopolie – upratovanie kostola

Upratovanie kostola: rodina Hanuščaková a rodina Muravská č. 4.

Ohlášky

Oznamujeme, že sviatosť manželstva mienia prijať: **Daniel Gajdoš**, bývalý: Udavské a **Simona Burdová**, bývalá: Kochanovce.

Kto by vedel o nejakej cirkevno-právnej prekážke pre ktorú by ohlásení snúbenci nemohli platne uzavrieť sviatostné manželstvo, nech to oznámi na farskom úrade.

Služba lektorov (4. – 10. august)

Udavské

Štvrtok - Katarína Korpašová

Piatok - Mária Nergešová

Sobota - Mária Feríková

Nedela - Ľubica Futejová a Peter Hudák

Veľopolie

Streda - Renáta Marková

Nedela - Ingrid Ciprová a Lucia Hlubíková

však jeho radosť? Nie je to povrchná alebo chvíľková radosť. Je to hlboká, vnútorná radosť, ktorá vychádza z lásky a jednoty. Keď sme spolu – v priateľstve, v odpustení, v službe – Ježišova radosť prúdi medzi nami. Byť spolu v láske znamená byť spolu v radosť. Samota, rozdelenie a neláska prinášajú smútok, ale jednota prináša radosť, ktorú svet nemôže dať ani vziať.

Ježišovo prikázanie lásky je prameňom budovania autentického kresťanského spoločenstva a je zdrojom radosti. Na tomto mieste je však potrebné správne rozlišovanie, lebo tu nehovoríme len o láske, o ktorej sa tak opakovane hovorí v refrénoch nespočetných piesní. Pápež František v jednej zo svojich katechéz hovorí, že láska ako teologálna cnosť pochádza od Boha, je to dielo Ducha Svätého v nás. Hovorí, že to nie je láska, „ktorá vystupuje, ale tá, ktorá zostupuje; nie tá, ktorá berie, ale tá, ktorá dáva; nie tá, ktorá sa ukazuje, ale tá, ktorá je skrytá.“ Aby lepšie objasnil, čo má na mysli, pápež František vysvetľuje, že „naša ľudská prirodzenosť nás pobáda spontánne milovať to, čo je dobré a krásne. V mene ideálu alebo veľkej náklonnosti dokážeme byť dokonca veľkorysí a konať hrdinské činy. Ale Božia láska presahuje tieto kritériá. Kresťanská láska objíma to, čo nie je milé, ponúka odpustenie... Kresťanská láska žehná tým, ktorí zlorečia, a my sme zvyknutí, keď čelíme urážke alebo nadávke, odpovedať ďalšou urážkou, ďalším zločením...“ Pravý obraz ne-falšovanej lásky Ježiš napokon charakterizuje slovami: „Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov.“ Ježiš sa dáva celý, obetuje sa. Počas svojho pozemského života nezostal v bezpečí pohodlia, ale išiel za človekom, aj za tým, ktorý bol slabý, hriešny či opustený. Keď my milujeme takto – aktívne, úprimne, trpezlivo – tvoria sa spoločenstvá, kde byť spolu je radosťou. Cez nás vtedy pôsobí Božia láska, a kde je láska, tam je aj skutočná radosť.

Formovanie spoločenstva, „bytia spolu...“, nespočíva len v príležitostných zhromaždeniach alebo pragmatických stretávaní ľudí, ktorí by prípadne mohli mať z tých stretnutí určitý zisk, ako to robia obchodníci. Ide o formovanie takých vzťahov, ktoré odrážajú charakteristiky Ježišových vzťahov a ktorých ovocím je „láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láska-

